

Taraflar arasında yazılı bir sözleşmenin varlığı halinde, yüklenici kendiliğinden ve tektaraflı olarak sözleşme şartlarını değiştiremez. Ancak, taraflar arasında yazılı bir sözleşmeyoksa fatura içeriğine 8 gün içinde itiraz edilmemesi halinde bu sükut, fatura içeriğini kesinleştirir ise de bu kesinleşme yazılı sözleşmenin değiştirildiği sonucunu doğurmaz. Somut olayda taraflar arasında yukarıda anılan götürü bedelli ve yazılı eser sözleşmesi imzalandığı ve sözleşmede

imalât bedeli 15.000,00 TL olarak kararlaştırıldığından fatura düzenlenerek davacıya tebliğ edilmesi ve davacı tarafından itiraz edilmemiş olması, taraflar arasındaki yazılı sözleşmenin içeriğinin değiştirildiği ve iş bedelinin 30.000,00 TL olduğunun kabulünü gerektirmez. Bu nedenle, mahkemece taraflar arasında iş bedeli konusunda anlaşmazlık bulunduğu ve davacıya tebliğ edilen faturalara itiraz edilmediği gerekçesiyle 818 sayılı Borçlar Kanunu'nun 366.

maddesine göre iş bedelini belirleyen bilirkişi raporu esas alınıp, dava konusu bono nedeniyle davacının davalıya borçlu olduğu sonucuna varılarak yazılı şekilde davanın reddine karar verilmesi doğru olmamıştır. Bu durumda, mahkemece yapılacak iş, taraflar arasındaki yazılı sözleşmede belirtilen 15.000,00 TL iş bedelinin davacı tarafından nakit olarak ödendiği, icra takibine konu bononun bedelsiz kaldığı anlaşıldığından davanın kabulüne karar verilmesinden

ibarettir. Hükmün bu nedenle bozulması gerekmiştir

T.C. Yargıtay 15. Hukuk Dairesi

Esas No:2014/1248 Karar No:2014/7230 K. Tarihi:11.12.2014
Mahkemesi :İzmir 1. Asliye Ticaret Mahkemesi Tarihi :01.10.2013 Numarası :2011/259-2013/330 Yukarıda tarih ve numarası yazılı hükmün temyizden tetkiki davacı vekili tarafından istenmiş ve temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla dosyadaki kağıtlar okundu gereği konuşulup düşünüldü: – K A R A R – Dava, yüklenici tarafından girişilen icra takibine konu bono nedeniyle borçlu olunmadığının tespiti istemine ilişkin olup, mahkemece davanın reddine karar verilmiş, karar davacı vekilince temyiz edilmiştir. Taraflar arasında düzenlenen 26.11.2010 tarihli sözleşme ile davalı yüklenici tarafından davacı iş sahibine ait evin kapı ve pencerelerinin Rehau marka polimer pencere sistemleri kullanılarak yapımı üstlenilmiştir. Sözleşmede götürü bedel olarak kararlaştırılan 15.000,00 TL iş bedelinin 20.01.2011 tarihli iş teslim tarihinde alınacak senet ile ödeneceği belirtilmiş, imalatla kullanılacak malzemelerin marka ve nitelikleri ayrıntılı olarak gösterildiği gibi, sözleşmenin 3. maddesi gereğince ekli çizimlerde de bu malzemelerin poz numaraları ile birlikte boyut ve miktarları belirtilmiştir. Dosya kapsamında bulunan 04.12.2010 tarihli “İbraname” başlıklı belgeden 15.000,00 TL iş bedelinin ödenerek iş sahibi davacının ibra edildiği anlaşılmaktadır. Davacı iş sahibi iş bu dava ile, 15.000,00 TL olan iş bedeli için senet verilmesine rağmen daha sonra nakit olarak ödendiğini, ancak davalı yüklenicinin sözleşme gereği verilen bonoyu icra takibine koyduğunu belirterek, bono nedeniyle borçlu olmadığının tespitine, %40’tan az olmamak üzere kötüniyet tazminatına karar verilmesini istemiş, davalı yüklenici ise, işin bedelinin 30.000,00 TL olmasına rağmen davacının KDV’nin yarısını ödemek istemesi nedeniyle sözleşmede 15.000,00 TL olarak gösterildiğini, aslında anlaşmaya göre 15.000,00 TL nin nakit olarak ödenmesi, iş teslimini takiben 30 gün sonrasına bir adet 15.000,00 TL

bono düzenlenmesinin kararlaştırıldığını, peşinat bedelinin ödenmesine rağmen bononun ödenmemesi nedeniyle icra takibi yaptıklarını belirterek davanın reddi ile % 40 kötüniyet tazminatının davacıdan tahsiline karar verilmesini istemiştir. Davalı yüklenici tarafından davacı iş sahibine karşı İzmir 19. İcra Müdürlüğü'nün 2011/5503 Esas sayılı dosyası ile 15.000,00 TL asıl alacak ve fer'ileri yönünden icra takibi yapıldığı, ayrıca bir kısım faturaların düzenlendiği anlaşılmaktadır. Davacı iş sahibi dosya kapsamındaki 29.999,85 TL tutarlı faturalardan 13.569,62 TL toplam tutarlı 4 adedinin kendilerine tebliğ edildiğini kabul etmiştir. Mahkemece keşif ve bilirkişi incelemesi yaptırılmış, 26.06.2013 tarihli bilirkişi raporunda davacının faturalara 8 günlük yasal süresi içinde itiraz etmediği, davalının yaptığı imalatın yapıldığı tarih itibarıyla 30.000,00 TL mertebesinde olduğu hesaplandığından davacının takip tarihi itibarıyla 15.000,00 TL asıl borcunun bulunduğu belirtilmiş, mahkemece davanın reddine karar verilmiştir. Taraflar arasında yazılı bir sözleşmenin varlığı halinde, yüklenici kendiliğinden ve tek taraflı olarak sözleşme şartlarını değiştiremez. Ancak, taraflar arasında yazılı bir sözleşme yoksa fatura içeriğine 8 gün içinde itiraz edilmemesi halinde bu sükut, fatura içeriğini kesinleştirir ise de bu kesinleşme yazılı sözleşmenin değiştirildiği sonucunu doğurmaz. Somut olayda taraflar arasında yukarıda anılan götürü bedelli ve yazılı eser sözleşmesi imzalandığı ve sözleşmede imalât bedeli 15.000,00 TL olarak kararlaştırıldığından fatura düzenlenerek davacıya tebliğ edilmesi ve davacı tarafından itiraz edilmemiş olması, taraflar arasındaki yazılı sözleşmenin içeriğinin değiştirildiği ve iş bedelinin 30.000,00 TL olduğunun kabulünü gerektirmez. Bu nedenle, mahkemece taraflar arasında iş bedeli konusunda anlaşmazlık bulunduğu ve davacıya tebliğ edilen faturalara itiraz edilmediği gerekçesiyle 818 sayılı Borçlar Kanunu'nun 366. maddesine göre iş bedelini belirleyen bilirkişi raporu esas alınıp, dava konusu bono nedeniyle davacının davalıya borçlu olduğu sonucuna varılarak yazılı şekilde davanın reddine karar verilmesi doğru olmamıştır. Bu durumda, mahkemece yapılacak iş, taraflar arasındaki yazılı sözleşmede belirtilen 15.000,00 TL iş bedelinin davacı tarafından nakit olarak ödendiği, icra takibine konu bononun bedelsiz kaldığı anlaşıldığından davanın kabulüne karar

verilmesinden ibarettir. Hükümün bu nedenle bozulması gerekmiştir. SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle hükmün temyiz eden davacı yararına BOZULMASINA, ödediği temyiz peşin harcının istek halinde temyiz eden davacıya geri verilmesine, karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içinde karar düzeltme isteminde bulunulabileceğine 11.12.2014 gününde oybirliğiyle karar verildi.]]>